Prienų „Žiburio“ gimnazija

SALVE

Nr. 1 (131) 2017 m. lapkritis

Drastiški pirmokų krikštynų pasikeitimai. Ar verta?

Prienų „Žiburio“ gimnazija puoselėja tradiciją – gimnazijos pirmokų krikštynas. Kiekvienais metais gimnazijos naujokams tenka pereiti įvairius krikštynų išbandymus, kad galėtų save vadinti tikrais gimnazistais. Tačiau ar ši tradicija reikalinga? Kas iš tikrųjų save turėtų vadinti pirmokų krikštatėviais? Į šiuos ir kitus klausimus atsakys mūsų bendruomenės nariai.

Norėdama suprasti, ką apie pirmokų krikštynas galvoja gimnazijos bendruomenė, pakalbinau gimnazistus, taip pat buvusią GMS prezidentę Liuciją Ališauskaitę ir GMS kuratorę Živilę Jurkšienę.

Pirmokė Karolina Alaburdaitė tvirtai išsakė savo nuomonę, kad krikštynos yra labai reikalingas renginys gimnazijoje. Anot jos, mokyklos senbuviai krikštynų metu paruošia pirmokus visiems sunkumams, kurie gali užklupti gimnazijoje. Tačiau, mielieji pirmokai, ar tikrai manote, kad gimnazijoje jūs galite patirti tokių sunkumų, po kurių taptumėte murzini nuo galvos iki kojų? Antrokė Edita Aukštakalnytė yra įsitikinusi, kad įprastą mokymosi dieną niekas mokinių nemargina įvairių spalvų dažais, tačiau ji taip pat pasisakė už pirmokų krikštynų būtinybę. Trečios gimnazijos klasės mokinė Akvilė Vitkauskaitė, kaip ir prieš tai kalbintos mokinės, sutiko, kad krikštynų tradicija turėtų būti tęsiama, nes naujokai po šios ceremonijos jaučiasi priimti į gimnazijos bendruomenę. Gimnazijos ketvirtokė, buvusi GMS prezidentė Liucija Ališauskaitė sako: „Krikštynos tam tikra prasme yra kaip išbandymas, tačiau smagus išbandymas, kuriame turi galimybę susipažinti su kitais mokiniais, tad ši tradicija tikrai turėtų būti tęsiama.“ GMS kuratorė Živilė Jurkšienė kaip pritariamąjį žodį tarė, jog ši tradicija privalo būti puoselėjama jau vien dėl to, kad krikštynos yra labai laukiamos visų gimnazijos naujokų.

Visi suprantame, kad tradicijos yra puoselėjamos tik tada, kai jos visiems patinka ir neturi jokių trūkumų. Tad vis dėlto, ar pirmokų krikštynų tradicija yra visiškai tobula, ar dar reikėtų koreguoti? Gimnazijos pirmokė, besidalindama šviežiais krikštynų įspūdžiais, prasitaria, kad „krikštytojų“ elgesys ir balsas turėtų būti kiek švelnesnis. O štai pasiilgusi krikštynų nuotykių antrokė yra pasiryžusi atlaikyti visus išbandymus ir skardžius bei bauginančius „krikštytojų“ balsus. Trečiokė Akvilė siūlo, kad krikštynose galėtų dalyvauti ne tik pirmokai ir jų „krikštytojai“, bet ir visi, kurie nori jas stebėti. GMS kuratorė Živilė Jurkšienė informavo, kad buvo vykdoma apklausa, kuri parodė, kad pirmokai krikštynomis džiaugiasi, tačiau žiūrėdama iš GMS koordinatorės pozicijų sakė, kad nereikėtų duoti valgyti ar ragauti kažkokio maisto, kadangi tai patinka ne kiekvienam.

Kalbėdami apie šias krikštynas, visi pastebėjome, kad jos kiek skyrėsi nuo visų kitų, klausiate kuo? Į tai atsako Liucija Ališauskaitė: „Kadangi buvo prašoma atsižvelgti į tėvų išreiškiamą nepasitenkinimą dėl netinkamo elgesio krikštynų metu ir į tai, kad kai kurie mokiniai jaučia patyčias, šiais metais labiau orientavomės į mokinių bendradarbiavimo gebėjimų išbandymus, norėjome patikrinti jų vertybes. Šių krikštynų tikslas nebuvo išpaišyti ar išmurzinti mokinius, mes tikrinome jų žinias apie mokyklą, daugiau davėme fizinių, komandinių užduočių. Manau, kad, kaip prezidentė, daviau gerą pradžią krikštynų pasikeitimams: nebūtina mokinių išpaišyti, apipilti kažkuo, kad būtų linksma.“ Tad tradicijos keičiasi, tačiau kai kurių dalykų keisti nedrįsta niekas...

Galvodami apie krikštynų tradicijas, nė nesusimąstome, kodėl pirmokus krikštija būtent GMS nariai, o ne mokytojai. Juk mokytojai turi didesnę įtaką mokykliniame mokinių gyvenime nei kiti mokiniai. Pirmokei Karolinai Alaburdaitei ši idėja patiko, ji sakė, kad į krikštynų organizavimą galėtų įsitraukti ir mokytojai, ir mokiniai, tačiau visi kiti mano kalbinti pašnekovai prieštaravo Karolinos nuomonei. Antrokė Edita ir trečiokė Akvilė mano, kad mokiniai turi daugiau pašėlusių idėjų negu mokytojai, kurie galį ir labai sušvelninti užduotis ir nusileisti mokiniams, o tai nebūsią įdomu. Ir buvusi GMS prezidentė, ir GMS kuratorė – abi kaip susitarusios tvirtina, kad mokytojų nevalia apkrauti šiuo renginiu, kadangi mokytojai ir taip organizuoja daug įvairių rimtų renginių, o krikštynos yra skirtos papramogauti. Kadangi pramogų sritis yra artimesnė mokiniams, todėl krikštynos ir turi būti ruošiamos mokinių.

Apibendrindama kalbėtojų nuomonę, galiu teigti, kad krikštynos mokiniams yra labai svarbus renginys, o kardinalių krikštynų pasikeitimų gimnazijos bendruomenė nepageidauja. Vis dėlto šių metų krikštynos įnešė naujų vėjų į nusistovėjusią tradiciją, kaip ir sakė GMS koordinatorė Živilė Jurkšienė, pagal krikštynų naujoves buvo sugalvotas ir jų pavadinimas „Žiburio“ fronte viskas nauja“. Mano nuomone, tai puikūs pasikeitimai, simbolizuojantys artėjančio antro amžiaus, į kurį įkops Prienų „Žiburio“ gimnazija, pradžią.

Eglė Zujūtė

VGTU klasės gimnazistai mokosi ir eksperimentuoja Vilniaus Gedimino technikos universitete

„Žiburio“ gimnazijai ir VGTU (Vilniaus Gedimino technikos universitetui) pasirašius sutartį dėl VGTU klasės įsteigimo gimnazijoje, lapkričio 14 dieną Prienų „Žiburio“ gimnazijoje vyko VGTU diena, o lapkričio 21–ąją „Žiburio“ gimnazijos VGTU klasės mokiniai, gimnazijos trečiokai, lydimi chemijos mokytojos Džiugintos Gaigalienės ir fizikos mokytojo Vydmanto Petraškos, lankėsi universitete. Šiose erdvėse mokiniai turėjo galimybę susipažinti su laboratorijomis ir dviejose grupėse atliko fizikos ir chemijos laboratorinius darbus.

Lapkričio 30–ąją gimnazijoje Jaunųjų matematikų konkurse „Žiburys“ VGTU Matematinio modeliavimo katedros dėstytojas Aidas Balčiūnas skaitys paskaitą „Kaip plinta „juodoji“ mirtis“, kurioje pristatys epidemijų, gandų, kompiuterinių virusų plitimo matematinius išaiškinimus.

Sausio mėnesį gimnazistų grupė Vilniuje atliks biochemijos ir mikrobiologijos laboratorinius darbus, o gimnazijos trečiokai pavasarį – fizikos ir chemijos laboratorinius darbus. Numatyta dalyvauti ir skaityti pranešimus VGTU klasių mokslinėje konferencijoje.

Paruošta pagal VGTU klasės veiklos planą

Ir visai nejaučiu palengvėjimo...

Nors ir esu abiturientė, visai nelaukiau savo, kaip gimnazijos mokinių seimo prezidentės, kadencijos pabaigos. Jeigu būtų galimybė, su didžiausiu noru tęsčiau šią veiklą. Per visus kadencijos metus nebuvo nei akimirkos, kad pagalvočiau, jog man nusibodo ir noriu viską mesti. Neneigsiu, buvo sunkumų, atrodydavo, kad man nesiseka, kad nesugebu atlikti savo pareigų. Sunkiausia būdavo, kai mokiniai ignoruodavo organizuojamus renginius, kai sulaukdavau piktų komentarų. Tačiau net tuomet nenuleisdavau rankų, nes žinodavau, kad yra žmonių, kurie mane palaiko ir kuriems svarbu tai, ką aš darau. Net tuomet, kai beveik visą savo laisvą laiką praleisdavau mokykloje ir vakare namo grįždavau pavargusi, nesiskųsdavau, nes tas nuovargis būdavo malonus. Nuo pat kadencijos pradžios iki pabaigos „buvimas už vairo“ gimnazijos mokinių seime visada buvo mano varikliukas. Kiekvieną veiklą, kurios imdavausi, stengdavausi atlikti iš visos širdies, nes eidama į rinkimus pažadėjau sau: tapusi prezidente padarysiu viską, kad mokykloje vyktų kuo daugiau renginių ir joje būtų gera. Dabar, pasibaigus kadencijai, galiu drąsiai teigti, kad savęs nenuvyliau ir tikiuosi, kad nenuvyliau mokinių, kuriuos atstovavau. Buvimas gimnazijos mokinių seimo prezidente – neįkainojama patirtis. Per šiuo metus daug išmokau ir patyriau. Visų pirma, turėjau galimybę būti šaunios komandos dalimi. Esu dėkinga gimnazijos mokinių seimo nariams už tai, kad visuomet mane palaikė, kai man buvo sunku, nebijojo reikšti nuomonės ir buvo kupini idėjų. Be jų pagalbos ir patarimų tikrai nebūčiau suorganizavusi nei vieno renginio. Taip pat esu jiems dėkinga už tai, kad jų dėka išmokau dirbti komandoje bei suburti žmones bendriems tikslams.

Buvimas gimnazijos mokinių seimo prezidente padėjo man tobulėti kaip asmenybei. Aš tapau drąsesnė, išmokau reikšti savo nuomonę bei ją pagrįsti, įveikiau baimę kalbėti prieš auditoriją, tobulinau savo bendravimo įgūdžius, nes teko bendrauti tiek su mokiniais, tiek su mokytojais ir administracija. Taip pat būdama gimnazijos mokinių seimo prezidente, turėjau galimybę iš arčiau susipažinti su Lietuvos moksleivių sąjungos veikla. Dalyvavau jų organizuotoje Pavasario forumo asamblėjoje, kurioje klausiausi paskaitų tokių garsių žmonių kaip Jono Nainio, Vytauto Rumšo, Eimučio Kvoščiausko bei turėjau teisę mūsų gimnazijos vardu balsuoti renkant naują Lietuvos moksleivių sąjungos prezidentą.

Per savo kadencijos metus su gimnazijos mokinių seimu organizavome nemažai renginių ir akcijų: gimnazijoje naują akciją „Gerumas vienija“, puoselėjome tradicinius mokyklos renginius: Mokytojų dienos regatą, Gimnazijos dieną, Mokytojo dieną, organizavome Pyragų dieną, akustinius muzikos vakarus, filmų vakarus, Šlepečių dieną, Judriąją savaitę, sveikinome abiturientus Šimtadienio bei Paskutinio skambučio progomis. Taip pat kartu su gimnazijos mokinių seimu ir gimnazijos administracija inicijavome mokyklos skambučio rinkimo melodiją.

Noriu padėkoti visiems, kurie manimi tikėjo, nebijodavo prašyti pagalbos ir palaikė. Noriu paskatinti Jus, mieli gimnazistai, nebūti abejingiems ir kuo aktyviau įsitraukti į mokyklos gyvenimą. Net ir nebūdama prezidente, visuomet stengsiuosi išlikti pavyzdžiu kitiems ir šviesti taip, kaip turi šviesti „Žiburys“.

Liucija Ališauskaitė

Ar abiturientai turi laisvalaikio ir kaip jį leidžia?

Daug abiturientų jau dabar jaučia nerimą dėl į nugarą alsuojančių egzaminų. Noras pasirodyti kiek įmanoma geriau, įstoti į pasirinktą universitetą, kolegiją skatina praleisti vis daugiau laiko prie namų darbų. Siekdami geresnių rezultatų, stropesni mokiniai dirba ištisas valandas, kartais iki vėlyvaus vakaro, nakties. Dažnas abiturientas gali tik pasvajoti apie rekomenduojamas aštuonias valandas miego, o neišsimiegojęs tampa irzlus, sunkiai išmoksta naują pamoką ir prasėdi pusę pamokų, rankomis pasirėmęs galvą, viena ausimi dar besistengdamas klausyti, ką kalba mokytojas. Ką jau kalbėti apie laisvalaikį, laiką sau.

Šiek tiek atsipalaiduoti mokiniai gali tik savaitgaliais: ištrūkti iš namų, praleisti laiką su draugais ar paprasčiausiai pažiūrėti filmą. Tai padaryti nėra lengva, nes bet koks laisvalaikis, nesusijęs su mokslais, atrodo kaip laiko švaistymas, verčiantis galvoti, kad tikriausiai nepakankamai stengiesi, siekdamas išsvajoto tikslo. Dvyliktoje klasėje mokiniams, kuriems iš tikrųjų rūpi jų pažymiai, suderinti asmeninį, socialinį gyvenimą su gerais rezultatais tikrai nėra lengva. Klausiame abiturientų, kiek laiko jie skiria namų darbams ir kaip atrodo jų laisvalaikis.

Liucija. Grįžusi namo iš mokyklos pailsiu ir sėdu daryti namų darbų, nes jų tikrai būna nemažai. Tai dažniausiai ir užtrunku tikrai ilgai, apie 5 valandas, o tuomet iškart einu miegoti. Kartais būna, kad net ne viską padarau, nes tiesiog neturiu tam jėgų. Laisvo laiko turiu nedaug. Mano laisvalaikis – dažniausiai laikas su draugais, taip pat dalyvavimas mokyklos renginiuose ir būreliuose.

Diana. Per dieną namų darbam skiriu maždaug 2–4 valandas. Laisvalaikio turiu gana nedaug, nes lankau studijų programos paruošiamuosius kursus, taip pat dirbu savaitgaliais, tai laiko ir nelieka. Bet kai tik randu laisvesnę minutėlę, stengiuosi nueiti pasportuoti.

Lukas. Aš vidutiniškai per dieną 2–4 valandas darau namų darbus ar papildomai gilinu žinias. Laikas sau dažniausiai būna savaitgaliais. Tada arba sportuoju, arba susitinku su draugais, su svarbiais žmonėmis, kartais mokausi ir savaitgaliais.

Ugnė. Apie 2–3 valandas praleidžiu ruošdama namų darbus, žinoma, priklauso nuo to, kas užduota. Jeigu reikia pasiruošti kontroliniam ar atsiskaitymui, kartais ir ilgiau tenka pasėdėti, bet su pertraukėlėmis. Laisvą laiką praleidžiu su šeima ar draugais, tačiau dažniausiai tiesiog ramiai būnu namuose, žiūriu filmą ar skaitau knygą savo malonumui, tiesiog ilsiuosi. Na, o laisvesni dažniausiai savaitgaliai. Stengiuosi visus darbus atlikti per savaitę, o paprastomis dienomis laisvo laiko po pamokų – vos kelios valandos.

Darija Ustilaitė

Ar su uniforma gali atrodyti stilingai?

Neretai iš mokinių galima išgirsti: uniforma varžo laisvę, yra nepatogi, slopina kūrybiškumą, galimybę eksperimentuoti, ieškoti savęs ar savo stiliaus. Bet ar tai iš tikrųjų tiesa? Gal tai tik noras maištauti prieš taisykles? Apsirengti stilingai gali dauguma mūsų, bet dėvėti uniformą ir atrodyti madingai, išsiskirti iš minios gali tapti tikru iššūkiu. Ko reikia, kad uniforma neslopintų kūrybiškumo ir taptų mėgstamiausiu aprangos kodu?

Ar įmanoma su uniforma atrodyti stilingai? Kaip tą padaryti?

Daina Vinklerytė. Manau, kad labai pasistengus įmanoma. Tiesiog mėgstamus drabužius reikia bandyti priderinti prie uniformos.

Felicija Balčiukynaitė. Žinoma, jog įmanoma, bet tai yra tiesiog šiek tiek sunkiau. Tai padaryti galima išreiškiant save.

Daniela Gužaitė. Taip, įmanoma, kai tik nori ir aplanko įkvėpimas. Manau, kad uniforma prideda kultūringo ir nepriekaištingo kuklumo.

Kamilė Urbaitė. Įmanoma. Prie uniformos galima priderinti įvairius aksesuarus, kurie įvaizdžiui suteiks visai kitokį atspalvį, ir, manau, taip atrodyti bus galima daug stilingiau.

Emilija Biesevičiūtė. Jei nori, viskas įmanoma. Mano nuomone, reikia apsirengti taip, kad jaustumeisi gerai.

Ar sunku prie uniformos priderinti drabužius?

Daina. Manau, kad ne.

Felicija. Nėra sunku, bet reikia kūrybiškumo.

Daniela. Prie uniforminio švarko priderinti drabužius nėra labai sunku. Žiūriu, kas galėtų tikti, derinu spalvas. Retkarčiais norisi eksperimentuoti. Dažnai apranga

priklauso nuo mano nuotaikos. Jei nuotaika pakili, norisi kažko ryškaus, bet nerėžiančio akies.

Kamilė. Gana lengva, jei moki derinti drabužius, o jei sekasi prasčiau, tenka pagalvoti ar paieškoti idėjų internete.

Emilija. Prie uniforminio švarko labai lengvai galima priderinti palaidinę ar marškinukus atsižvelgiant į savo nuotaiką ar orą.

Kas svarbiau norit atrodyti gerai: brangūs drabužiai ir aksesuarai ar pati idėja?

Felicija. Žinoma, kad idėja. Kaina ar prekės ženklas visiškai nesvarbu.

Daniela. Manau, kad nebūtina puoštis firminiais, brangiais drabužiais. Labai paprastai galima sužaisti su kukliomis, neutraliomis palaidinėmis ir pagyvinti įvaizdį aksesuarais.

Kamilė. Manau, pati idėja yra svarbiausia. Ir už nedidelę kainą galima rasti puikiai ir išskirtinai atrodančių aprangos detalių.

Emilija. Norint atrodyti gerai, privalu jaustis gerai. Asmeniškai man nėra svarbu brangūs ar prabangūs drabužiai. Visada renkuosi komfortą ir pačią idėją.

Galiu teigti, jog dėvint džinsus, kelnes su pasirinktos spalvos marškinėliais visada galima jaustis ne tik patogiai, bet ir atrodyti stilingai. Manau, kad norint atrodyti gerai svarbiausia yra ne garsūs prekių ženklai, o pati idėja, gebėjimas derinti spalvas, kūrybiškumas, nebijojimas eksperimentuoti. Taigi, su uniforma tikrai įmanoma atrodyti stilingai.

Gerda Minajevaitė

Kiek laiko praleidžiate prie namų darbų ir kurioms pamokoms ruošiatės ilgiausiai?

Vis daugiau pasigirsta balsų, kad vaikams namų darbų nereikėtų iš viso. Teiraujamės gimnazistų, kiek laiko ruošia namų darbus.

Eglė Navakauskaitė. Namų darbus ruošiu maždaug dvi valandas, žinoma, priklausomai nuo to, ar reikia ką nors išmokti papildomai. Ilgiausiai užtrunku prie lietuvių ir anglų kalbos namų darbų.

Dominyka Čiukšytė. Prie namų darbų ruošimo užtrunku pusvalandį, valandą. Ilgiausiai ruošiu lietuvių kalbą.

Monika Sabaliauskaitė. Kiek laiko praleidžiu prie namų darbų, priklauso nuo jų krūvio, bet dažniausiai apie valandą, tačiau kartais ir 3 – 4 valandas praleist. O ilgiausiai užtrunku prie anglų ir lietuvių kalbų.

Kristupas Banionis. Namų darbų dažniausiai neruošiu, nebent kai reikia pasiruošti atsiskaitymui.

Paulina Kavaliauskaitė. Ruošiu namų darbus apie valandą, kartais daugiau, jei reikia pasiruošti kontroliniam darbui. Daugiausiai laiko praleidžiu ruošdama anglų kalbos namų darbus.

Vaidas Černauskas. Namų darbų dažniausiai neruošiu, o jei ruošiu, tai būna anglų kalbos ir matematikos namų darbai.

Goda Lukoševičiūtė. Praleistas laikas prie namų darbų priklauso nuo jų kiekio. Dažniausiai namų darbus ruošiu apie dvi valandas, bet jei kitą dieną – keli atsiskaitymai, tenka praleisti ir daugiau. Tikriausiai neturiu išskirtinio dalyko, kuriam skiriu daugiau laiko, kiekvieno dalyko namų darbams skiriu maždaug po vienodai laiko, nes visi yra lygiai svarbūs.

Akvilė Iškauskaitė. Aš namų darbus darau maždaug pusvalandį, kartais valandą. Jeigu reikia pasimokyti ar pasiruošti kontroliniam, tuomet užtrunku tikrai nemažai laiko, kartais net visą dieną. Na, ir ilgiausiai darau turbūt lietuvių kalbos (skaitiniai), kartais užtrunku ilgai ir prie matematikos, jei tos temos būnu gerai nesupratusi. Be abejo, esu ne vieną kartą nepadariusi namų darbų, nes nespėju arba retkarčiais pritingiu...

Renata Račiūtė. Prie namų darbų raštu kartais tenka pasėdėti ir keturias valandas, o kartais ir daugiau.. Ilgiausiai užtrunku ruošdama anglų namų darbus.

Adrijana Urbietytė

Prienų „Žiburio“ gimnazijos laikraštis
Adresas: J.Basanavičiaus g. 1, 4340 Prienai.
Tel.: (8~319) 52430.
El. paštas: salveziburys@gmail.com
www: http://ziburys.prienai.lm.lt
Nr. 1 (131) 2017 m. lapkritis

Laikraštį parengė Liucija Ališauskaitė, Miglė Kazlauskaitė, Darija Ustilaitė, Eglė Zujūtė, Miglė Buzaitė, Emilija Damukaitytė, Gerda Minajevaitė, Adrijana Urbietytė.
Maketavo Ugnė Šalčiūtė, Paulina Ignatavičiūtė.
Konsultavo Levutė Karčiauskienė.